

er et økonomisk råderum for TV 2, og det kræver efter vores opfattelse en privatisering af TV 2.

Og det er derfor, at en privatisering ikke er et mål i sig selv, men et middel til at skaffe de penge frem, der skal give mulighed for udvikling af TV 2, så vi fortsat i Danmark kan have en reel konkurrence på public service.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Statsministeren brugte udtrykket, at venstrefløjen var imod at bryde Danmarks Radios monopol. Er det ikke mere rigtigt at sige hele sandheden, nemlig at man var imod at bryde den under de betingelser, det drejer sig om? Man var ikke imod at bryde monopolet. Jeg synes, at vi, når vi omtaler andres synspunkter, skal være meget opmærksomme på, hvordan vi forholder os til de pågældende synspunkter.

Så sagde statsministeren, at betingelserne for TV 2's public service er de samme som også gælder for Danmarks Radio. Det er de jo selvfølgelig abstrakt set, men det er de vel ikke i virkelighedens verden. Har vi og har statsministeren ikke en forventning om, at Danmarks Radios public service er på et andet niveau? Når man kalder det niveau, skal det forstås på den måde, at når det drejer sig om drama, og når det drejer sig om magasinprogrammer, så har vi nogle bestemte forventninger til Danmarks Radio.

Har statsministeren en forventning om, at TV 2 nu i fremtiden skal sende dyre serier svarende til »Krøniken« og også lave de der forskellige magasinprogrammer?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første må jeg sige, at realiteten er den, at hr. Aage Frandsen og hans parti var imod etableringen af TV 2. Det bekræfter hr. Aage Frandsen også. Så siger hr. Aage Frandsen: Jamen det var bare på grund af de betingelser, der blev stillet op. Nå jo, men det var jo den mulighed, der var for at bryde monopolet. Man skulle jo også have skaffet nogle penge til det, og det var gennem reklamefinansiering. Og det var venstrefløjen imod, den venstrefløj, som nu kæmper for at bevare det, man i sin tid var imod. Jeg noterer det bare.

Det andet om public service er, at i forbindelse med et salg af TV 2 vil der blive stillet meget præcise krav til, at de public service-forpligtelser overholdes, og de skal i princippet svare til

dem, som Danmarks Radio skal leve op til, så dan at vi sikrer en reel konkurrence på public service-området.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når statsministeren siger, at det parti, jeg repræsenterer, var imod at bryde Danmarks Radios monopol, så er det fuldstændig ukorrekt. Man var imod den lov, der blev fremsat vedrørende TV 2.

Hvis vi giver os til at argumentere på den måde, at fordi man er imod noget, som en foreslår, men i øvrigt også er for nogle bestemte ting, og vedkommende så siger, at vi så er imod det generelt, så ender vi i en rigid politisk diskussion. Jeg synes, at statsministeren skulle holde sig faglig til at sige, at mit parti har været imod at bryde Danmarks Radios monopol. Det er decideret ukorrekt.

Så har jeg et spørgsmål vedrørende digitaliseringen. Hvad får statsministeren til at tro på, at markedet kan løfte digitaliseringen? Det er jo det, der er forudsætningen, at man via det, at der er penge at tjene, så får digitalt tv og radio. Erfaringen nogle steder fra viser, at det er meget svært.

Derfor undrer det mig, at man ikke fra statsens side, regeringens side i højere grad bruger nogle af de penge, der er inden for medieområdet, f.eks. når man sælger radiokanaler, til at sikre digitale serier.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er da, som der står skrevet i himlen, store glæde over 1 synder, der omvender sig, end over de 99 retfærdige. Så der er da grund til i den grad at glæde sig over, at hr. Aage Frandsen er tilhænger af at bryde Danmarks Radios monopol.

Men det er jo alt sammen historie. Nu er det nutid, og nu er hr. Aage Frandsen så bekymret over at give dette TV 2, som altså brød Danmarks Radio monopol, fortsatte udviklingsmuligheder, så det kan hamle op med konkurrencen med Danmarks Radio. Det noterer jeg bare.

Med hensyn til digitalisering kan jeg jo ikke give nogen garanti for, hvad forbrugerne vil, men vi vil altså gerne give forbrugerne muligheden for at bestemme. Jeg tror faktisk, at der ligger så mange spændende muligheder i digitaliseringen, at det nok skal vække forbrugernes in-